

Her er jeg da aldeles uenig med den høit-agtede Justitsminister med Hensyn til, at Sorensskriverembedet aldeles ikke udfordrer en større Dygtighed end noget af de andre Embeder, som ere opførte paa samme Tavle. Jeg siger: So. Det kan ethvert Menneſſe indſee, at, da der gjælder ſæregne Love for Færverne, ſaa udfordres der længere Tid til at ſætte ſig ind i diſſe Love; deſuden ere Stedforholdene aldeles forſkjellige, og det er ogsaa Tilfældet med Sæder og Skikke; men, hvad der er det Allervigtigſte, er, at Sproget er et ganſte andet. Sproget er det oldnordſke Sprog; Færingerne udtale det vel paa en anden Maade, men Ordſætningen og Ordbrøiningen er ganſte den ſamme ſom den oldnordſke, og naar derfor en Mand kommer op til Færverne, ſaa varer det mindſt en 2 eller 3 Aar, førend han kan være fuldkommen inde i Forholdene, hvorimod en Embedsmand, der anſættes herved, vil kunne ſætte ſig ret godt ind i Tingene i Løbet af en Maanedes Tid. Det kan derfor neppe nægtes, at der udfordres større Dygtighed af den Mand, der ſkal beklæde Sorenſſkriverembedet, end af nogenſomhelſt af de Embedsmænd, der efter nærværende Lov ſkulle have ſamme Løn ſom han. Derfor ſiger jeg, at jeg vilde ønske, at der kom en dygtig, ung Mand op til os; men jeg er bange for, at han ikke vil komme, naar Lønnen er ſaa ringe. Det er Grunden, hvorfor jeg kunde ønske at ſaae Lønnen ſat høiere; men ikke alene derfor, men ogsaa for, at han, naar han først er kommen deryp, ſkulde føle Lyſt til at blive deryp, og ikke paa Grund af Lønnens

Formanden: Jeg ſkal dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke foreligger noget Vædringsforſlag angaaende denne Sag; man kan ikke ved 3die Behandling forklare ſig om et Forſlag, der har været ſtillet til 2den Behandling.

Officiø: Saavidt jeg har forſtaaet For-

manden, er det ikke alene Vædringsforſlagene, men ogsaa Sagen ſelv, der ligger til Behandling, og jeg troede derfor at kunne imøbegaae den Udtaleſe, ſom jeg ikke ſil omtalt ved 2den Behandling, men da jeg nu omtrent har ſagt Alt, hvad jeg vilde ſige, vil jeg ikke misbruge Thingets Tid længer.

Justitsministeren: Jeg maa gjen- tage den Bemærkning, jeg gjorde forrige Gang, at jeg maa betragte Lønningsloven af 1861 for Retsbetjentene ſom et ſamlet Arbeide, der er begrundet paa en omhyggelig Underſøgelse af det omfattende Materiale, der dengang var indſamlet, en Underſøgelse, der ikke blot er foretagen af Regjeringen, men lige ſaa fuldstændig er foretagen her i Rigsdagen, og jeg maa faſtholde at det ikke gaaer an ligeoverfor et ſaadant Arbeide at rive et enkelt Embede ud og ſige: Det kunne vi lønne lavere, uden at ſee, hvorledes det ſtiller ſig til alle andre Embeder, hvis Lønninger man dengang har faſtſat. Det er imidlertid en Misforſtaaelse, naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtreds (Steenstrup) troede, at jeg vilde gjøre denne Betragtning gjældende mod, hvad jeg vil kalde den principale Deel af det Forſlag, hvori han har taget Deel ved 2den Behandling. Jeg gjør den ikke gjældende med Hensyn til Spørgſmaalet om Muligheden af at inddrage de tre ofte nævnte Retsſkriverembeder; jeg indrømmer fuldstændig Muligheden, og at der ikke behøves nogen Overveiſe til at tilſtede den. Det er en Mulighed, man ingenlunde har været blind for, dengang man behandlede Lønningsloven af 1861. Jeg tror, at det er med Forſæt, at man har beholdt diſſe Retsſkriverembeder, og at de Grunde, jeg tidligere har anført, ere gjældende, og jeg ſkal derfor indſtændig anbefale mit principale Vædringsforſlag. Men, ſom ſagt, den Indvending gjør jeg ikke mod dets Fortaſtelse, at det ſtrider mod hele Lønningslovens Natur at behandle Sagen paa denne Maade, derimod gjør jeg denne Ind-